

Год. XIV	Обяви по споразумение: Редак. Кир. Мирославовъ	РЕДАКЦИЯ УЛ. „ПАНАГОРИЩЕ“ 1 (срещу хотел „ШУМЕНЪ“)	Тел. 23-15
----------	---	---	---------------

По едно на седмица

За далаверджи Хасанъ

Живѣлъ нѣкога въ Истамбулъ единъ хемъ гърбавъ, хемъ куцъ арзувалджия: Наричали го Хасанъ далавераджията. Стоялъ цели дни сакатия предъ общинското управление, правилъ арзували на когото свари и на всѣки разправа, че управляющия кметъ му е роднина.

Това вървѣло съ години: идвали, смѣнили се — кметоветъ и всѣкога е ставало така, че всѣки отъ тѣхъ излизалъ „роднина“ на далавераджи Хасанъ.

Защо правель това гърбавия, никой не знаель, освенъ него и великия Аллахъ. Едно било само ясно за мало и голѣмо, че номера на Хасанъ е такъвъ да разправа, че управляющия кметъ му е роднина. Това, както разправялъ самиятъ арзувалджия му помагало да привлече по-вече мушери и ги скуби по-лесно.

Направили най-после Насрадинъ Ходжа кметъ.

Седналъ, не седналъ той на креслото и до ушитъ му почнало да достига, че е роднина на далавераджи Хасанъ.

Мислилъ, ровилъ се ходжата въ паметта си, въ старитъ си семейни архиви, за да си припомни дали е ималъ такъвъ роднина и най-после се убедилъ, че тукъ има нѣкаква далавера. Наредилъ той да повикатъ арзувалджията, измѣрилъ му каяфета и боя съ свати вежди и изревалъ, колкото гласъ има:

— Бе маскара, бе кьопекъ,

бе ешекъ ерифъ, я ми кажи ти наменъ, отъ где на кжде азъ съмъ ти роднина и кой ти дава право да разправашъ това.

Свилъ се гърбавия на две, мѣнкалъ нѣщо подъ носътъ си известно време, чесалъ се тамъ кждето не го сърби и най-после съ мазна усмивка рекълъ:

— Е роднини сме кметъ ефенди, какъ да не сме, дори сме и братя съ тебъ.

Намѣрилъ се въ чудо Насрадинъ Ходжа. Погледналъ арзувалджията, поклатилъ глава, пъкъ съ по-мекъ тонъ попиталъ:

— Чудно, че отъ кжде на кжде — казвай да видимъ.

Арзувалджията се ухилилъ до уши като циганинъ, предъ топла пита съ сирене и съ сладкъ гласецъ продължилъ:

— Братя сме кметъ ефенди, какъ да не сме: ти съ далавера стана кметъ, за да си изкарвашъ прехраната и азъ съ далавера правя арзували, за далавера разправамъ, че сме роднина и съ тая дававера си изкарваме прехраната.

Кажи сега не сме ли братя?

Какво е отговорилъ ходжата, не е известно, знае се само едно, че още дълги години далавераджи Хасанъ си правель далаверата и разправялъ на лѣво и на дѣсно, че догдето на този свѣтъ има будали, той все ще казва, че кмета му е роднина.

Мирославски

**Най-новото! Най-интересното!
За сезона!**

**Поч. Варненци и гости!
ИЗВЕСТНАТА**

**БОЗАДЖИЙНИЦА И СЛАДКАРНИЦА
„МЛАДА ПЧЕЛА“
на Трайчо Божиновъ**

**ул. „Владиславъ“ — точно на
жъгла срещу Областния съдъ**

Пустна най-нови разкладтелни папирни:

Оригиналия

⇒ „ТУТИ-ФРУТИ“ ⇐

за пръвъ път въ Варна!

Малиновъ, Лимонъ, Вишневъ, Мандариновъ, Портокаловъ, Биревъ и др. сиропи
Първоначествена боза собствено производство приготвявана лично
отъ майстора Трайчо — ненадмината по вкусъ и качество.

**Най-разнообразни сладкарски произведения
Запомнете и посетете всички!
„МЛАДА ПЧЕЛА“
Пийте и се разхладете съ позамънкия
„Тутти-Фрути“! и само съ „Тутти-Фрути“!**